

Ať nám Gorbačev poskytne důkazy.

/Dopis podepsali V.Aksenov, V.Bukovskij, A. i O.Zinovjevovi, E.Kuzněcov, J.Ljubinov, V.Nekzimov, E.Něizvěstnyj, J.Čorlov, L.Pljušč./

Lavina novin z Moskvy vyzývá v poslední době udivení a neklid u mnohých čestných lidí jak na Východě, tak i na Západě: jestlipek nenastoupil ten obratný moment v naší historii ve který bylo možno pouze doufat, kdy už bude položen konec represím, nuzotě a mezinárodnímu lupičství? A nebo řeč znova půjde o současném oteplení, o taktickém přechodu na začátku následujícího nastoupení, tak jak to určil Lenin v r. 1921.

Skutečně k naší veliké radosti někteří významní obránci práv člověka byli propuštěni z vězení, táborů, vrátili se z vyhnanství. To neznamena, i když vyjadřujeme naše uspokojení v souvislosti s těmito fakty, že nemůžeme poznamenat, že výběrový charakter omilostnění byl propočítán tak, aby cenou minimálních ústupků se dosáhlo maximálního efektu. Jestliže sovětské představitelé opravdu, jak oni potvrzují, změnili svůj vztah k problému lidských práv, jestliže se rozhodli zřeknout se potlačování jako formy kontroly za svobodomyšlností v Sovětském svazu pročpak tedy oni z mosta do prosta neamnestovali všechny vězně svědomí a protahují tuto zábavu na celý rok, osvobozujíc po kapkách nejznámější z nich?

Proč jsme dopřes nic neslyšeli o bezvýhradném odsouzení psychiatrických represí nejstvrněnějších ze všech používaných metod donucovacích v SSSR. Pročpak není zlepšení v otázce emigrace, kterou povoloval také i pokojný "reakcionář" Brežněv?

My, nepochybně, podporujeme rozhodnutí sovětských představitelů odvést vojska z Afganistánu, kde naši mladí současníci jsou nuceni se účastnit ničeni pokojného obyvatelstva. Ovšem předpokládaný sovětskou vládou způsob "uregulování" problém jen zamlžuje. Jestliže oni opravdu chtějí skončit válku, proč tedy zrovna nevyvést všechny vojska a nestavět předběžné podmínky a neprotahovat období? Jestli chtějí, aby "uregulování afgánského problému" bylo dosaženo politickou cestou, proč jsou proti provedení pod přísnou mezinárodní kontrolou svobodných voleb? Volby tohoto typu úspěšně prošly v Zimbabve a v celku nedávno ve složitějších podmínkách v Salvadoru.

Největší zmatek a nepokoj vyzývá skutečně nová sovětská politika "glasnosti", otevřenosti a "kulturního oteplení". Glasnost ve skutečnosti předpokládá možnost publicistické diskuse, které se může účastnit každý, nebojíc se pronásledování, bez ohledu na své názory. Glasnost musí obsahovat jak právo získávat informace tak i právo rozšiřovat je i když to i ono je nerozlučně spjato s kontrolou společnosti nad vládou. Rozvíjení glasnosti jak my jí rozumíme předpokládal by svobodný přístup ke kopírovací technice, než oficiální kritika v kampaních o současnosti. Jestli sovětské vedoucí chtějí mít skutečnou důvěru v očích společnosti, byli by nuceni povolit alespoň několik nezávislých vydavatelství nepodléhajících stranické kontrole.

Jsme rádi, že takoví významní spisovatelé jako Gumilev a Nabokov jsou "posmrtně rehabilitováni" a že se jejich knihy stanou nakonec oficiálně dostupnými čtenářům naší země. Druzí méně "šťastnější" pokojní spisovatelé stále ještě čekají ve frontě, která, jak vidíme asi našoupí za předpokládaného "kulturního tání". Jak by se nestalo že současná privilegia se poskytuje vyjímečně mrtvým, kteří nemohou nic říci či udělat cokoliv neočekávaného. Tím taky se objasňuje speciální zájem sovětské vlády k vynikajícím osobnostem, pozůstatky kterých se starají vrátit na "ročnou zemi" i přes přání jež vyslovili za svého života /Šaljapin, Tarkovskij/.

Představujeme k úvaze, že nejspolehlivější ze všech návrhů Gorbačeva - o velmi svobodných volbách ve straně, bude realizováno. Díky tomuto "skoku vpřed" my se jen tak-tak přiblížíme k postavení černého obyvatelstva Jižní Afriky. Naši "bílé" dostanou nakonec svobodné volby pro sami sebe, i když představují všeho všudy jen 7 procent obyvatelstva.

Je nám známo, že sovětské představitelé vstoupili v kontakt s některými významnými představiteli kultury žijícími v emigraci, navrhuje jim, aby se vrátili domů, při čemž řeč jde o zbloudilých dětech a že "minulé bude zapomenuto. Možné je zapomenout minulé ale jak zapomenout bezduchý

rolní systém strany, speciálně potom, kdy si lokneš trochu vzduchu svobo-
To nelze nahradit medailí a nebo řádem Lenina.

Jestliže oni chtějí opravdovým způsobem provést "radikální přeměny" v so-
větském systému jsou nuceni se pro začátek podívat na vládnoucí ideologii. Bez
toho ani jedna hlubší a propočítaná na delší dobu přeměna či reforma nemůže a
nikdy nebude mít místo v Sovětském svazu. Ideologie - opravdové jádro sovětské
ho systému nedovolující si zemi odklonit se trochu dále a dále. Jestliže nevez-
mou v póchyb konečný cíl a základní principy, dlouhodobá strategie se stane
předurčenou a představitelům zůstanou k řešení pouze taktické problémy. Oni
nemohou vytvořit "mráz" či "oteplení", ale ani u nich samých nebude "léto", Oni
nemohou žít ve mírůžani se svým vlastním národem, ani se svými sousedy do té
doby, kdy vládnoucí ideologie zahrnuje možnost "šmíru s třídním nepřitelem".

Obyvatelstvo jako by bylo stále mobilizováno, jako by vstávali stále no-
vé oddíly ideologických bojovníků. Tato všeobecná mobilizace nepřiznává nám
právo na neutralitu, ani právo na odřeknutí z důvodů svědomí protože ten "kdo
nejde s námi je proti nám". Takže občanský přeběhlík právnicky je přirovnáván
k vojáku přeběhnuvšímu k nepříteli v době válečných událostí, /Ústava, část 3,
st.4/. Přání emigrovat, se posuzuje jako zřena rodiny a ten komu se dovolí ode-
jet za hranice takřka se posuzuje s velmi nadějným výrazem tak jak kdyby šlo
vysazení rozvědčíka v nepřátelském týlu.

Jestliže oni chtějí opravdu napsat novou stránku v naší historii, musí
skončit s využitím v propagandistických cílech tragédii našeho národa ve dru-
hé světové válce, vyškrtnout z učebních programů vyzývající neklid vojenskou
přípravu, která se stala povinnou ve všech sovětských školách a kterou možno
srovnat pouze s dresúrou hitlerovské mládeže, ukončit militarizaci sovětské
společnosti. Nutno zveřejnit historickou pravdu o zločinech, uskutečněných so-
větským režimem.

Jak je možno čekat od lidí příliv entuziazmu v souvislosti s povolením
"individuální pracovní činnosti" speciálně v zemědělství, jestliže "kolektivi-
zace" a zničení deseti milionů rolníků ani do této doby nebylo odsouzeny stra-
nou, mající moc? Či hovoříc o "glasnosti", jak možno mít naději, aby se to no-
vé přijímalo vážně jestliže okupace Československa v r.1968 ani do dnešní doby
nebyla odsouzena jako mezinárodní zločin. Protože x konec konců "pražské jaro"
nebylo ničím jiným, než pericléou "glasnosti".

To jsou pouze dvě, vzaté náhodou, příklady. No oni ukazují, že pro smíření
národa s vládou je nedostatečné vypustit z vězení několik desítek lidí, a to
ještě navíc, nevinně odsouzených. Sovětský svaz je těžce nemocný. Nemoc ta se
natolik rozšířila, že sami představitelé strany byli nuceni prorvat sedmdesátá-
tiletou tradici mlčení - neboť je jim nutná důvěra lidí v SSSR, důvěra celého
světa. Především však se musí oni sami naučit důvěřovat národu a světu. Oni
se musí stát rovnými mezi rovnými ane praoobrazem světlé budoucnosti.

Dnes je všem, i hlupákům, jasné že jestliže sedmdesátiletá vláda za pomo-
ci "nejpokrokovějšího učení" přivedla ke krachu jednu z nejbohatších zemí na
světě, je to lživé učení. A jestliže, jak přiznává Gorbáčev se nenašel po Le-
ninovi ani jeden ~~xx~~ představitel, který by uměl zastavit působnost tohoto uče-
ní, možná že přišla chvíle, zkusit cokoli jiného? Cožpak sám Lenin neustále
neopakoval, že pouze praxe je nejvyšším kritériem teorie? Může-li zchátralá
teorie vydržet současnou praxi? Vot v čem vopros. V tom je otázka. A jestliže
ne, co se tedy stane?

Přetiskujíc tento dopis, tak jak bylo publikované ve francouzském "Figa-
ru", redakce předpokládá, že v podstatě, ono nepotřebuje komentář, neboť hovo-
ří samo za sebe. Ale přesto, jelikož je to dopis - očekává odpověď.

V této společnosti se objevilo také několik tváří v různou dobu opustiv-
ších SSSR. Při tom jestliže jedni z nich jsou už dávno svázáni s antisovětským
býznyssem, tak jiní nepřítelš otevřeně demonstrovali své nepřátelství k naší ze-
mi a sovětské vládě. Tak či jinak deset z nich spojil dopis, který reakce na
Západě s chutí cituje a oběhává.